

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 2.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

vitéz nagybányai Horthy István kormányzóhelyettes.

Az Új Nemesség gárdája és a Legényegyleti Tábor hódoltul köszönti a Kormányzóhelyettes Urat, aki ipari területéről került erre a felelősségteljes pozícióra és mint ilyen nagyon jól ismeri a magyar munkásifjúság életét, munkáját és sorskérdéseit. Hisszük, hogy ami az édesapa

mellett a fiú: a fiatalos tevékenység, úgy a magyar ifjúságnak és a dolgozók hatalmas táborának a nemzeti önértékben, munkában és hazaépítésben nemcsak szerencsés vezetője, de reménysége is marad mindnyájunk örömére.

Önmagamat megismerjem, szeressem, szolgáljam! . . .

Hamvazószerdával alázattal hamvazkodom, a nagyobbíttal önfegyelemre szorítom magam a zajos szórakozási tilalommal a lelkigyakorlatokkal a magányba vonulok, ahol ketten kerülünk egymással szembe: Isten és én, Krisztus és én.

A csendben, a magányban az ember figyelme a világ zajától önmaga felé fordul, kénytelen magával foglalkozni, magáról gondolkodni, elmélkedni, önmagát ismerni. Önmagam megismeréséhez nem elég azonban az emberről szóló tudomány; a testnek, szellemnek szerkezetéről szóló könyvek, környezetének ismerete, másokkal való összehasonlítás! A legtökéletesebb emberismeretre, önismeretre, Isennel való együttesemmel jutok, Istenben nézem magamat, Krisztussal kutatom s értem meg magamat. Krisztussal ismerem meg magamat. Megnyugtató, tisztító, felemelő eredményes alázat és bűnbánat csak a Krisztussal való beszélgetés nyomán fakad. Valamint önmagam megértése is, értékelése, tisztelet, nagybecsülés önmagam iránt. Csak ezek után tudom magamat valóban alaposan, hűen vagy hűségesen, kitartóan szeretni és csak a valóban megismert és a hűségesen, áldozattal szeretett tudom szolgálni. Szolgálni úgy, hogy az a szolgálat valóban üdvösséget is jelentsen.

2. Nagy baj az, hogy nem ismerjük önmagunkat. Igazában nem törődünk önmagunkkal. Minden aprósággal foglalkozunk, a legkisebb szennázó után is futunk, mindenli ügyes-bajos dolgait megbeszéljük, megpletykázunk, csak sajátmagunk igaz voltával törődünk nagyon keveset. Még a koporsónk lezártáig is ismeretlenek, el-

hanyagoltak maradunk önmagunk előtt. Férjek feleségekkel, szülők gyerekekkel élnek együtt anélkül, hogy önértékeikre, egymáshoz való viszonyukra valóban ráébrednének. Tudatlansággal, hanyagsággal, nemtörődőséggel, lustasággal zárjuk el önmagunk, önismeretünk ajtaját. Állandóan csak az ösztönös izgalmak kán-kán táncát járjuk: keveltség, híúság, fősvénység, torokosság, tisztátalanság, harag. Ezekben az ösztönös szenvedélyekben élünk, égünk. Füstjüket eltakar minden tisztalátást, önmegértést. Azt hisszük magunkról, hogy az emberek ilyeneknek, vagy olyanoknak tartanak. Ilyennek, vagy olyannak hirdetem, állítom magamat kifelé. Ilyennek vagy olyannak gondolom vagy hinni szeretném magamat befelé, de ezek közül valójában egyik sem vagyok. Hogy milyen vagyok voltaképpen, arra csak a nagyobbítti magányban Isten, Krisztus és a mi együttesünk ébreszt rá.

Ha igazán szeret valaki, azzal mutatja meg, hogy megtanít bennünket önmagunkat valóban megismerni, tisztelni, becsülni s így szeretni is és a megismert, tisztelt és szeretett önmagunkat úgy szolgálni, hogy az valóban sajátmagunk boldogságára s bennünk s általunk s rajtunk keresztül fajtánknak és nemzetünknek boldogsága legyen.

Hamvazkodjunk, böjti fegyelmet tartsunk, zajosság kerülésének parancsával vegyük körül napi életünket. Csendet keressünk, magányba vonuljunk, lelkigyakorlatokba merüljünk, hogy így Istennel, Krisztussal egybekerüljünk. A legnagyobb emberi bölcsesség elnyerésére, — ismerd meg önmagadat.

Kisipari konjunktúra.

Ez is egy kettős K-betű! Kisipari konjunktúra. Megint eljötték az évek, amikor érdemes kisiparral foglalkozni. Amikor nem a kisiparos jár könyörögve munkáért, de a rendelő, munkáltató ír, telefonál, kopogtat, nyakunkra jár, könyörög, hogy munkáját vállaljuk. Talán 1—2 szakmát leszámítva a kisipar egész frontján így van. Kiseb munkát, párpengős keresetet nem is vállalnak. Istenem, mibe kerül itt Pesten villanyszerelőt vagy vízvezeték-szerelőt találni, olyant, aki eljőjön! Pedig ebben a fagyos, téli világba milyen égető szükség volt rájuk! Hol találni ma Pesten olyan asztalost, aki hajlandó munkát vállalni, — bármilyen nagy áron, úgy, hogy dátumot is mond a munka leszállítására. Pedig egy pár évvel ez előtt milyen mélyponton volt az asztalosipar.

Egyik fiatal asztalossegéd barátommal beszélgettem a minap, aki egy fiatal legényegyleti mesternél dolgozik. — Nem győzzük a munkát! A mester úr már bujlik a megrendelőik előtt. A minap is valakinek, aki rendelni akart, olyan fantasztikus árat mondott be, hogy mindannyian elhűltünk. A mesterek ezzel is elriasztani próbálják a rendelőket. És a rendelő ez alkalommal sem riadt el. Hajlandó a bedobott fantasztikus árat is megfizetni.

Hát igen! Aki az elmúlt esztendő alatt nem gubózott be szolgai állásokba, a kisipari nehéz napokban kitartott — persze ha volt kitartása — most ragyog fölötté a konjunktúra napja. Szabad pályákon ezekre a hullámosokra mindig el kell készülnie. Ez a szép épen bennük. Állandó feszültségben él, mindig előretör-

teni, folyton újat tervezni, alkotni. Erőmet újból és újból kipróbálni, sikerembe újból és újból gyönyörködni. A lapos szürke, szolgai állásnál ez a tökéletesebb, boldogtöbb.

A konjunktúra napja úgy látszik mind fényesebben fog ragyogni. Melyik kisiparosnak egy kis kereskedelmi felkészültsége van, kereskedelmi ügyessége, talpraesettsége, mozgékonyasága, s nyersanyagot idejében vett, biztosított, ha belőle kiadott, azonnal pótoltt, kisipari munkájával kétszeresen termelhetett, kétszeresen kereshetett. Háromszoros keresetre is szert tehet az a mester, aki idejében nevelt magának elégséges számmal munkaerőket, segédekét. Ma segéd alig található. Szakmában jó segéd és megbízható, megfizethetetlen.

Ha a mi fiatal iparos és kereskedő segédeink az elmúlt esztendőket, a könnyebbeket és nehezebbeket egy kicsit is felhasználták önmaguk lelki, szellemi, fizikai, szakmabeli kiképzésére, továbbképzésére, egy pár tanfolyam hallgatására, bizonyítvány szerzésre, nyelvtanulásra, a kereskedelmi élet egy kis megismerésére, emberekkel való bánni tudásra, most nyílt pálya áll előttünk s befűtött mozdony dobog részükre, csak fel kell szállni, hogy valóban szebb jövő felé robbogjon velük. „Ki mint vet, úgy arat” — mondja a közmondás. Aki elmúlt fiatal éveiben szorgalommal, kitartással, számítással vetett, az most arathat. És pedig bőségesen arathat. „Emberé a munka, Istené az áldás”. Aki valóban önmagába munkát vetett, most örömmel várhatja a jó Isten áldását.

Ismerj magadra!

Kedves Fiúk, ti is bizonyára szoktatok néhánapiján lelkiismeretvizsgálatot tartani? Mondhatom nem a legkellemesebb dolog, olyan munka kb., mint összeszedni a szennyes ruhát!?

Mégis, kedves Fiúk, ebben a hamvazkodási szezonban vágjuk küssé egymás fejéhez az igazságot, ha talán kellemetlen is!!!!

Első kérdésem: milyen a viszonyotok az egylethez? Jóna vagytok? Hát lehet másképp is? Biz lehet! Mondok néhány példát...

Először vannak fiúk, akik az egylettől lehetőleg *mindig távol maradnak*. Miért? Kényelmeselek! Őket a közös munka nem érdekli. Néha napján csak úgy bezagolnak. Csak maguknak élnek: a kislánynak és hát még a mozinak. Ez minden! Dolgoznak is, de csak hogy a saját megélhetésük és kényelmük meglegyen. Közösség, nemesebb célok, teljesen hidegen hagyják. Egyleti tagok is csak azért lettek, mert mások egyszer beiratták őket. Különben „elvből” nem vesznek részt semmiféle akcióban. Ők az egyletek nyársolgárai! Betegségük roppant könnyen fertőz, vigyázzunk!

Másodszor vannak fiúk, akik *állandóan sírnak*. Mindig panaszkodnak, hogy az egyleti élet nem megy előre, sőt visszafejlődik minden. Fáj nekik, hogy az elnök nem elég erélyes, vagy túlságosan goromba, a dékán tehetségtelen, léha, a tagok lusták, fegyelmeztelenek. A gyűlések nivótlanok, miért is nem dolgoznak a fiúk, hogy lehet olyan romlott a táncmu-

latságok szelleme, stb., stb. Jaj, jaj mi lesz még, hová fog ez még fejlődni? De nem lehet tenni semmit, nincs kivel elkezdni, nincs senkiben semmi önzetlenség és nincs is semmi kilátás, hogy a jövőben még valamit javítani lehetne? ... Éppen ezért ők se tesznek semmit és nem vesznek részt semmiben. Miért? Mert legkönnyebb sírni és panaszkodni!! Légy szíves, Barátom tedd el a zsebkendőt és vedd elő a porlóröngyöt és könnyeid helyett töröld le a könyvtárszékény polcait!

Harmadszor vannak fiúk, akik *a haragvók csoportjába* tartoznak. Ők pontosak és mindig, mindenhol ott vannak, de csak azért, hogy haragudhassanak! A gyűlésen fel is szólalnak: az elnök úr hogy tűrheti ezt, miért nem dobják ki azt, aki... a háznagy már megint, hogy fogadta a vendégeket... mért nem kérdeznék meg engem, aki már tudom, hogy kell?... Másként kellett volna eljárni, más kellett volna indítványozni... sose lesz már rend, az embernek elmegy minden munkától a kedve... Így beszél a mi haragvó barátunk és saját maga se tesz persze sose semmit. T. i. nem ér rá, nem is akar: haragszik!!! Ez is egy megoldás!?

A következő csoport a *gyorsforralók gárdája*. Csodákat követelnek állandóan. Meg kell fogni a dolgok végét, akadályok nincsenek! Le kell váltani a régi legényeket, nem használhatók azok ma! Új szellemet, új irányokat az egyletbe. Szerintük Kolping ma már elavult, azok az utak ma már alkalmatlanok,

ma tankokkal kell megszántani a szántóföldeket, robbantani, széjjeltörni, kitiltani, elrendelni, lecsukni, szájon vágni: ez az ő stílusuk szóban, tettekben, életben...

De saját maguk semmit sem tesznek, vagy ha tesznek, nincs benne köszönet, mert meggondolatlanok, szalmalángok, mindenkiel összevesznek és végül durcásan félreállnak. Fiúk, ismeritek ezeket a rendezőket színpadon, parketton, kerti-mulatságou?

Végül vannak *kitartó készségek is!* Ők mindig szívesen készenlétben vannak. Tudják, hogy ők saját maguk is emberek és a társaik is csak emberek. Tehát mértéküket így szabják magukhoz és másokhoz. Egyet mindig magukkal hoznak: a megértő jóakara-

tot. Elfogadják a megadott utasításokat és engedelmesen dolgoznak, tudják, hogy a legkisebb kerék is fontos a nagy szerkezetben. De azt is érzik, hogy ez a kis kerék is roppant fontos, tehát pontosak és lelkiismeretesek a megjelenésben és munkavállalásban. Mindig az egyleti közös célt nézik, az eszmét, nem pedig a saját kis önös érdeküket. Így tehát alkotnak, segítenek, nagyfá teszik az eredményeket, bár talán a pálmát nem nekik lengeti a szél, hiszen ők nem érnék rá hűsülni: ők tovább dolgoznak!

Bárcsak fiam a Te lelkiismereted azt bizonyítaná neked, hogy ebbe a gárdába tartozol Te is. (De vigyázz, ne csapd be magadat, hanem ismerj magadra!)

Farsangi igazságkeresők?

Irta: Dr. Sudár Dezső

Ha borban az igazság, akkor:

...mért fordult fel a gyomra pár pohár forralt itókatól a már „legénytollas” Ecetes Gyurkának?! Mért égett lábban két napig a szeme és mért érezte az ólom súlyt homloka alatt?! Talán az igazság helyett más volt a borban (ájnslág)? Ez az igazság! És az is, hogy magunkkal szemben is igazságtalanságokat belötytentyeni!

...mért járta a tojástáncot Tojás Tóni az *aszial tetején?* Hiszen asztalmentes helyen sokkal biztonságosabb... avagy mért láttam az *utcán táncolni* Táncozó Tóbiást. Igazság szerint a táncteremben van a táncolás helye!

...mért láttam Korhely Karcsit az *asztal alatt* heverni? Igazság szerint az ágyban kellett volna fadaralmait kipihennie!... avagy mért szemlélhettem Gödör Pistát az *árokban?* Az igazság csak az, hogy ennél párnázottabb és barátságosabb szundító helyet is találhatott volna!

...mért járka *„négy lábbon”* és végül mért mäsirozott a *pocsolyába* — kétlityis állapotban — Fejvesztett Ferenc? Persze, persze elefejtette, hogy ott a sertések fenntartott és számozatlan helye van! Díszpáholya!

...mért *kuszálta össze kezeit és lábait* vegyesen Nyakigláb Töhötöm? És lendítette, mintha el akarna válni tőlünk?! — el akarná dobni?! Igazság, hogy nem szemétre való még az! Inkább dologra termett, nem?

...mért tartott *ívöltési nagypróbát*, mért rögtönzött operaáriákat nyilvános, forgalmas helyeken,

mért gyakorolta az ugatást ő, a Borjúszáj? Igazság az is, hogy a kutyák elég szép hadsereggel rendelkeznek és nincs szükség még tartalékokra sem!

...és mért *száda a kormány és hazát, egyházat és papságot* már hatdecis állapotban Hörcsög úr? Holott mi is lenne, ha még e kettő sem teriténé védangyalként palástját fölénk!

...mért a legívósabbak a *legigazságtalanabbak?*

...mért oly *könnyes* az „igazságkeresők” *hozzátartozóinak szempillája*. Ez igazság? Mért oly nincstelenek és falszínűek, sápadtak, tüdővészések? Mért alusznak tisztességesen és szaporán guruló ércpénzek mellett is földön és fűtetlen szobában? Ez igazság?

Mért? Mért? Megsúgom! Mert a mértéktelen borivásban, ami sajnos még a mai drága borárak mellett, a mai szükös világban is rabságban tart embereket nyilatkozik meg az állatember, — leplezetlenül jelentkezik az igazi én. — Lehull az álarc, — kapcsolja az észet és bekapcsolja a vért és a most központ nélkül működő csodálatos telefonhuzalokat, az ezernyi idegszálát, melyet most nem irányíthat az eltoppított központi Főpostamester, az agy. Ez az igazság!

A mai háborús időkben, amikor nap-nap után lesznek kótyagos-részeges embertársaink a kegyetlennül szibériát játszó zord idő áldozatai, — amikor a Bor és Tél tábornok karöltve szedi, kaszálja áldozatait, — amikor még mindig oly sokan beletemetkeznek a „búfeledtető”-e — most kiáltuk világgá a legnagyobb igazságot:

Emberek, józanság és mérséklet! Ez az igazság!

A csend foglya szól. (Endrédy Zoltán versei.)

Nagy öröme a legényegyleti tábornak ez a kötet. Szerzője a bánhidai legényegyletnek elnöke és így egészen közel van hozzánk. Hogy milyen sikerült kötet, arra elég csak megemlíteni, hogy Fiúk, fiúk ne nézegessetek e vers egykettőre közkedvelt lett, sőt szavaló versenyünk-

nek kötött darabjává tűztük ki.

A kötet legtöbb darabjában megtaláljuk a legényegyleti gondolat magvát: Krisztus és én közösséget. Szép és friss stílusban zengnek a versek a máról és körülöttünk lévő világról.

Elnök atya könyvét mindenkinek szeretettel ajánljuk, aki szereti a szépet és ráér egy pillanatra megállni az élet nagy rohanásában azt meg is nézni. A magunk részéről várjuk az új kötetet és még sok fiús verset!

Hogyan él ma egy munkásifjú a keresetéből?

Foglalkozásom: szórmekezerkedőségöd. Budapesten dolgozom egy nagy szórmevállalatnál. Havi keresetem 180.— pengő. Szüleimnél lakom és ellátás fejében havi 70.— pengőt fizetek nekik. A fennmaradó 110.— pengővel szabadon rendelkezem. Ezt az összeget igyekszem úgy beosztani, hogy ruházkodásra, szórakozásra és egyéb kiadásokra is jusson. Részletesebben felsorolom mi a szórakozásom és mennyit költök azokra. Mikor még nem voltam tagja a Legényegyletnek, hiába jártam szórakozni, valahogy üresnek éreztem az életem. Társaság, barátok után vágytam. Aztán véletlenül feltévedtem a Kultúrházba és láttam milyen meleg, baráti kapcsolatot van a fiúk között. Szóltak, hogy menjek el a gyűléssükre és győződjek meg, hogy a Legényegyletnek komoly céljai vannak és amellet szórakozást is nyújt. Most már szorgalmasan járok a gyűlésekre és más napokon is szívesen felmegyek, hogy barátaimmal elszórakozzam. Azokat a szabad esteket, amelyeket a Legényegylet nem foglal el, leginkább olvasással töltöm el. Nagyon szeretek olvasni és bizony elég sokat költök könyvekre. Minden egyes könyvnek, amit veszek, külön örülök és igazán nem sajnálom rá a pénzt, mert tudom, örökös érték, mint könyv a könyvtáram számára és érték: tartalma, az én számomra.

Az olvasáson kívül a színház, mozi az, ami leginkább érdekel. Vasárnap este főleg táncolni járok a Kultúrházba, ahol már a megszokott ismerősök, barátok vannak és az ő körükben érzem leginkább jól magam. Ezek a szórakozások havonként kb. 20.— pengőbe kerülnek. Dohányzásra 12.— pengőt költök havonta. Vannak még egyéb elkerülhetetlen kiadásaim is, pl.: a villamos, fodrász, stb. ami havonta 18.— pengő. A maradék pénz ruházkodásra fordítom. A havi költségvetésem tehát a következőképpen alakul: Fizetés 180.— P, szüleimnek 70.— P, könyvek 5.— P, szórakozás 15.— P, cigarettá 12.— P, villamos stb. 18.— P, eyebek 10.— P, ruházkodás 50.— P.

A legjobban annak örülök, hogy az ital, a kártya és más káros szenvedélyek nem szerepelnek a havi kiadásaimban, de ezt annak is köszönhetem, hogy tagja vagyok a Kat. Legényegyletnek. Mert a Legényegylet megszabja a helyes irányt, amelyen az ifjúságnak haladnia kell. Vallásosságra nevel, és főcélja az, hogy művelt, dolgozó, szakképzett munkásai legyünk hazánknak. Ebben a baráti környezetben alakult ki mostani életem és úgy érzem, hogy megtaláltam azt az életmódot, ahogy egy munkásifjúnak ma élni kell.

WALDNER VILMOS.

A mai iparosifjúság és az előtte álló feladatok.

Az idősebb emberektől gyakran hallhatjuk, hogy amikor ők fiatalok voltak, így volt, meg úgy volt, nem úgy csináltak mint mi. Vajjon, ha mi megöregszünk, mit fogunk mondani? Azt hiszem, nekünk nagyon sok mondanivalónk lesz. De kérdés, hogy megfogjuk-e az idősebb kort érni és hogy fogjuk megérni? Ez függ a sorstól, de függ saját magunktól is.

Az elmúlt napokban egy iskola igazgatójával beszélgettem. Többek között szóba jött a mai ifjúság. Nagy sajnálattal állapította meg, hogy a mai ifjúság nagyobb része mennyire nem érez felelősséget a munkája iránt. Gondolkozunk csak rajta, így van-e? Sajnos, így van. A mai ifjú, ha elmegy iparostanulónak, már tanoncideje kezdetén azon gondolkozik, hogy mi legyen ő, ha majd felszabadul. Nem arra gondol, hogy az iparát tökéletesen tanulja. Nem, ez a legtöbbször felelőtlen munkát. Sajnos, sok ifjút ez a gondolat kíséri: Ő úgysem marad az iparnál. A tanoncidej alatt megszoktuk a felelőtlen munkát. Ha sikerül, sikerül, ha nem sikerül, hát nem sikerül. Ez az életrontó gondolatunk kíséri bennünket. Legtöbbször a munkaidő alatt is csak közömbösen, szív nélkül dolgozunk. Természetesen arra senki sem kényszeríthet bennünket, hogy munkaidő után is képezzük magunkat. Nincs is arra szükség, hisz úgysem leszünk iparosok! Különbösen is, tudunk mi már eleget. Igen, legtöbbször így gondolkoznak. Arra senki nem gondol, hogy ha az ipart könnyen vettük, ugyanolyan könnyen vesszük az esetleg ipartól eltérő más életpályát is. Hiába erőlködünk, már megszoktuk a felelőtlen munkát, már az iparon kívül is felelőtlenek vagyunk. A káros szokás elválaszthatatlanul kíséri bennünket és életünk boldogtalanná válik. Időközönként eszünkbe jut az iparosélet, mely talán nem is volt olyan rossz, mint mi elgondoltuk. Eszünkbe jut az is,

hogy ha sikerült egy-egy munka, akaratlanul is gyönyörködtünk saját alkotásunkban. Minden iparos gyönyörködik jólsikerült munkájában. Minden igazi iparos is nemese a hazának és az ifjúságnak is új nemessé kell lennie. Igen, mindezek eszünkbe jutnak. De bajok vannak, már nem mehetünk vissza az iparhoz! Nem, mert nem tanultuk meg tökéletesen szakmánkat. Társaink már elhagytak és mi erőlködünk, hogy baj nélkül folytassuk újabb életpályánkat.

Tagadhatatlan, hogy vannak életpályák, melyek látszatra talán kényelmesebbek és könnyebbek, mint az iparospálya. De oda is fegyelmet ismerő ember kell, aki minden munkájáért szigorúan felelős. Az az ifjú, aki iparát jól megtanulta, mindig felelősséggel dolgozott, minden téren képezte magát, az ismeri az életet és az ipartól eltérő más életpályákon is becsülettel megállja helyét. Az ifjúság nagyrésze az iparnál marad, életpályája lesz és még sem érti meg az idők szavát és komolyságát. Ma, amikor az élet csak erőltetett iramban halad! Ma csak a halaszthatatlan, legszükségesebb munkálatokat végeztetik és mégis kevés a szakképzett iparos. Egyes szakmában keresni kell a jó munkást, sőt még kevésbé jó is kevés van. Ifjak! Mi lesz akkor, ha megindul az igazi élet, a nagy építő munka. Iparos ifjak, hisz tirátok még nagy dolgok várnak!

Ugyancsak az elmúlt napokban egy öregedő iparossal beszélgettem, aki már megette kenyere javát. Fölhoztam neki a zsidókérdést. Kértem, beszéljen, hogy volt régen, hogy lettek a munkástömegek bolonditói, zsarolói ők, akik csak uszorázó, könnyű életet szeretnek élni? Gondolkozott, majd hozzáfogott és így beszélt: Hát az úgy volt, hogy sokat dolgoztunk, a fizetésünk változó volt. Ha sok munka volt, többet fizettek, ha kevés, kevesebbet. Nem nagyon

védte jogainkat senki sem. Egyszer elhatároztuk, hogy egyeletet alakítunk. Ott jogainkat közös erővel jobban megvédehetjük, közben szórakozhatunk is. De hamar rájöttünk arra, hogy egyikünk sem különb a másikkal. Választottunk mi elnököt is, körünkől, aki egyike volt legjobb iparosainknak, de ez is csak annyit tudott mondani, hogy köszönöm a megválasztást, többet nem. A komolyabb életproblémáink nem tudtuk kellően megoldani. Később közénk keveredett egy zsidó iparos. Hát ez okosabb volt, mint mi. Még az elnökünket is ő látta el tanáccsal. Az ügyekhez is jobban értett, beválasztottuk előljáróink közé. Később még több zsidó jött közénk. Lassan ők dirigáltak. A keresztény vezetők csak dísznek voltak. Ha valami hivatalos dolgom volt, azt csak a zsidók tudták jól elintézni. Sajnos, mi ilyenekhez nem értünk. Mi bízunk bennük és nyugodtan kártyáztunk és szórakoztunk, természetesen arra nem gondolt senki, hogy szellemileg is képezjük magunkat és jó vezetők lehessünk. Ez nem érdekelt bennünket, jobb volt a gondtalan szórakozás. Ilyen haszontalansággal telt ez az ifjúságnak. Ők, a zsidó vezetők, még nagyobb vezetők lettek. Többen még képviselőiség is vitték, nem beszélve a sok gyárossról. Mi vénségünkre maradtunk szegény dolgozó iparosmunkások. Most, ha le is török hatalmukat, nekünk nem sokkal jobb. Miért? Mert gyávák voltunk. Dolgoztunk, szórakoztunk és nem vettük észre, hogy el vagyunk bolondítva.

Igen! Ő, a szegény iparos, ezeket mondotta. Ugy is volt az valóban. Milyen más a mi helyzetünk! Legényegyletek állanak rendelkezésünkre, ahol szelle-

mileg szabadon képezhetjük magunkat. Keresztény, tapasztalt vezetők állanak az élen, akiktől csak jót tanulhatunk. Ifjak! Tanuljunk a múltból, értsük meg az idő komolyságát. Képezzük magunkat minden téren! Ébredjünk teljes öntudatra. Apáink esetleges hibáit nekünk kell jóvátennünk! Ezentúl más szellemmel kell küzdenünk. Igyekeznünk kell! Munkánkat felelősséggel végezzük és tudásunk legjavát kell kiállítanunk. Nekünk kell fiainknak példát mutatni az ifjúság helyes kihasználásában. Igen, reánk ezek a feladatok. Nem csüggedhetünk. Nehéz a mindennapi élet, de ez nem csüggeszt bennünket! Ez újabb és újabb erőt ad! A vezetőink jó tanácsát meg kell fogadnunk! Ifjak, új nemesek! Fel a fejfel! Hisz rólunk van szó, a jelenről és a jövőről is! Ha magunkat erősítjük, akkor a nemzet is erősödik. Az erős és életképes nemzet nem veszhet el, még akkor sem, ha kevés az embere. Nem a mennyiség számít! Számít a minőség is! Erre legjobb példa a mai háború. Gyermekneiknek elmondhatjuk, hogy mi voltunk azok, akik új életet, új szellemet varázsoltunk. Mi mutatunk nekik a helyes irányt. Mi harcoltuk ki a szebb és boldogabb magyar jövőt. Ha ezek a gondolatok cselekedtekké válnak és törhetetlen akarattal valósítjuk meg álmainkat, egyszer majd nyugodtan állhatunk az Isten ítélőszéke elé: Mi becsülettel küzdöttünk, akkor is, ha a sors kegyetlen volt hozzánk. Segítsen meg bennünket a jó Isten, hogy vágyaink valóra válhassanak.

Sátoraljaújhely, 1942. február 10.

Mikola György dékan.

EGYESÜLETI ÉLET

Az 50 éves Kecskeméti Legényegylet.

A Katolikus Legényegylet vasárnap délelőtt tartotta 49. évi rendes közgyűlését székházának tanácstermében. A közgyűlésen megjelent és elnökölt Kovács Sándor preláthus-apátplébános, Horváth István, bankigazgató, a Legényegylet világi elnöke, dr. Papp Miklós, az Americana priorja és az iparostesterek nagy csoportja.

Cselényi József zárdalelkész, a Legényegylet egyházi elnöke megnyitó beszédében utalt Bárdossy miniszterelnök érdi beszédére, amelyben hangsúlyozta, hogy a földműveskezek a nemzet fenntartói, az iparoskezek pedig a nemzeti termékek feldolgozói, nagy szükség van rájuk is. Ők építik a családi tűzhelyeket, de a templomokat is. A miniszterelnök hangsúlyozta, hogy nemcsak a földművelő ifjúságot, de az iparos ifjúságot is támogatni kell.

— A tagjaink közül több kint harcol Marx elvei ellen a keleti fronton. Az itthon maradt iparosifjúságnak katonának kell lennie. Őrt kell állania a belső fronton és megtántoríthatatlanul harcolnia az Istenért és hazáért Kolping útmutatásai szerint. A nemzet jobb, boldogabb jövőjét csak úgy tudja elérni, ha abban a keresztény iparosság is helyet kap és érte tántoríthatatlan lelkesedéssel teljesíti feladatait.

Bejelentette ezután az elnök, hogy a Katolikus Legényegylet az 1943. évben megünnepli fennállásának 50. évfordulóját.

A közgyűlés elismeréssel vette tudomásul Varga Zoltán tartalmas jegyzőkönyvi jelentését. Jäger Mihály a titkári, Szili János a pénztárosi és ifj. Ginder Károly a háznagyai működéséről terjesztett be értékes beszámolót. Kürti Kató a Nap-sugár Leányklub évi működéséről számolt be, jelentvén, hogy a tagok 23 pár érmelegítőt, hősapkát kötöttek a keleti fronton harcoló honvédeknek. A Leányklubnak 34 rendes tagja és 9 tagjelöltje van. Csertő József könyvtáros jelentéséből kiderült, hogy az egylet 918 kötetből álló könyvtárát 482 tag olvasta.

Kovács Sándor preláthus-apátplébános záróbeszédében elismerőleg nyilatkozott a Katolikus Legényegylet vezetőinek, Horváth István bankigazgató, világi elnök, Cselényi József egyházi elnök és dr. Bakos Kálmán alelnök eredményekben gazdag működéséről. Hangsúlyozta, hogy az új nemzeti életben feltétlen szükség lesz a Katolikus Legényegyletre, mert isteni gondolat és eszme megvalósítását tűzte maga elé. Beszélt Kolping eszméjének diadalmaskodásáról, Marx tanainak térhódításáról, amely keleten, Oroszországban milliókat alacsonyított le állatá.

— Nem lehet végcélja az embernek, hogy állandón a gyárban legyen! — mondotta az apátplébános. — A gyár emészti, égeti, elsorvasztja az embert. A szovjet megpróbált

elfojtani az ember lelkét, nehogy Istent követelje. Kolping, a Katolikus Legényegylet alapítója azt akarta, hogy boldogabb életben részesüljön a munkás. Ne tömeg legyen a boldog életben, hanem ember. Olyan ember, aki érez és akar, egyéni akarata és életkezdeményezése van.

— Nehéz megpróbáltatások, szenvedések ideje következtek, kitartó munkát, álhatalosságot követel tőlünk a ha-

zánk! — mondotta a prelátus-apátplébános. — Senki sem hátrálhat meg a Katolikus Legényegylet várában gyáván, mert a gyávaság nem katolikus jellemvonás. Boldogan viseljük el a megpróbáltatásokat, szenvedéseket, áldozatokat, mert Krisztusért és hazáért áldozzuk fel.

A prelátus-apátplébános nagyhatású záróbeszéde után a Himmusz eléneklése zárta be a közgyűlést.

Csepreghy ünnepség Szegeden

A Szeged—Mórávárosi együletünk szép ünnepség keretében emlékezett meg Csepreghy Ferenc centenáriumáról. Február hó 1-én este 7 óra-kor a Katolikus Népház dísztermében nagy felkészültséggel, ötletes rendezésben mutatták be Csepreghy egyik szép színművét a „Piros bugyelláris”-t. A megnyitó beszédet Fábian Ferenc délkerületi titkár mondotta. Megemlékezett Csepreghy Ferencről, a legényegyleti tagról, aki büszke volt legényegyleti tagságára. A legényegylet is büszke Csepreghy-re és magának vallja s bátran hirdeti, hogy az Isten adta értéket, s képességet a legényegylet segítette kifejezteni, ezt Csepreghy érezte, tudta haláláig, hálás volt ezért a legényegyletnek.

Majd, mint a magyar színműirodalom büszkeségére, nemzeti értékre mutatott rá. A nagy tapssal fogadott beszéd után került sor a PIROS BUGYELLÁRIS bemutatására. A rendező nehéz munkáját Szücs István I. dékán végezte nagy ügybuzgósággal. A női szerepeket Kálmán Erzsébet, Hodobás Margit, Korom Ilonka, Pethő Ilonka játszották, kik valamennyien a Mórávárosi D. L. tagjai. A férfi szerepeket Vecsernyés József, Jurka József, Plesz József, Szekszárdi Ferenc, Kapitány István, Zsibor István, Szógi József, Hegedűs Jenő legényegyleti tagok játszották. Valamennyi szereplőnek sok tapsban volt része. Megemlékezésre méltó, hogy az előadás előtt két nappal már minden jegy elkelt és igen sokan mentek el, akik jegyet már nem kaptak. Örömmel láttuk, hogy Móráváros társadalmának előkelősége is nagy számmal megjelent a díszes ünnepségen. Inczédy László plébánossal az élen. Az ünnepség rendezésének felügyeletét a háttérben szerényen meghízódva, de sok, sok, fáradsággal Bánhidai László káplán a legényegylet kiváló elnöke végezte.

Házasság. Vágsellye: Krommel József I. dékán és Trubinyi Ilonka február 15-én házasságot kötöttek.

Házzsentelés Karcagon

Karcag. Világraszóló ünnepségek keretében szentelte fel a Karczagi Kat. Legényegylet székházát az egrí főegyházmegye Főpásztorának megbízásából Szentgyörgyi József rector, kanonok, február hó 15-én, vasárnap. A hatalmas ünnepi beszédet dr. Beresztóczy Miklós pápai kamarás, miniszteri osztályfőnök mondotta a katolicizmusnak a magyar haza szolgálatában teljesített minden felett álló érdemeiről. Az esti díszelőadáson vitéz Pintér József központi elnök beszélt a legényegyleti gondolatról és Czinege István testvérünk Harsányi: „Légy büszke ifjúság” c. versét szavalta nagy sikerrel. Az emeletes székház hatalmas dísztermében 200 terítékes ebéd volt, melyen báró Urbán Gáspár főispánnal az élen a vármegye és a város legszámottevőbb képviselői jelentek meg. A gyönyörű székház Orosz Pál hitoktató-lelkésznek az érdeme, ki egy pár esztendőnek minden álmát, percét, tehetségét, áldozatát, kitartását fektette bele a gyönyörű székház létrehozásába. Hálásan emlékezünk meg a város lelkipásztorának Szalay László esperes-plébános úrnak páratlan vendégszeretetéről és a fiatalság szépségében, állandó jókedvében és teljesítőképességének teljében szorgoskodó másodelnökről: Szóó István káplánról.

Bánhidai Együletünk február 8-án tartotta évi beszámoló és tisztújító gyűlést.

A beszámolóból megtudjuk, hogy a tagok száma 69. Hetenként tartják gyűléseiket, amelyeken az elnök maga is rendszeresen résztvesz. A fiúk nagyon szeretik, ha a díszelnök is elmegy és velük világnézeti diskurzusokat rendez. Gyűléseiken a tagok az elnök utasítása szerint szavalatokat, önévelő, kulturális előadásokat tartanak. A hadiüzemekben való elfoglaltság miatt gyűléseinken csak a tagok kétharmad része tud megjelenni.

Könyvtárunk 89 értékes könyvből áll. Közösen járattják az Uj Nemes-séget, olvassák a Jövők, Népúj-ság, Zászlónk, Élet, Világposta, A

Szív c. lapokat és az Uj Élet Regénytár füzetait három példányban. Mult évben szereztek be kitűnő nagy rádiót és több gramafonlemez. Él az Isten, Klárcia, Krasznahorka büszke vára, Harangok c. színműveket és egy farsangi kabaréest rendeztek nagy sikerrel. A kitűnő leánykört szereplőknek ezuttal is köszönetet mondanak.

Legemlékezetesebb napjuk a pünkösti avatóünnepély, amelyen a fiúk vitéz Pintér József pápai kamarás, országos elnök úr közvetlen finom egyéniségét rajongásig megszerették és örökre szívükbe írták gyönyörű szavait.

A tagok közül húszan utaztak fel a Budapestre rendezett országos katolikus nagygyűlésre.

Zenta

Tamás Ferenc esperes-plébános, az egylet elnökének vezetésével hatalmas érdeklődés mellett február hó 2-án délután tartotta meg évi tisztújító és beszámoló közgyűlést a zentai katolikus legényegylet, amelyen közel ötszáz legényegyleti tag vett részt.

Tamás Ferenc esperes-plébános elnök, visszaemlékezett megnyitójában a megpróbáltatás nehéz éveire, majd a felszabadulás örömről szólott. Beszédében rámutatott a legényegyleti ifjúság feladataira. Lelkes szavakkal emlékezett meg a szegedi legényegyletek nemes gesztusáról, hogy a felszabadulás emléket díszszóló adományozásával tették szebbé és azt a zentai legényegyletnek adták át megőrzésre. A nagy hatású megnyitó beszéd után a titkári, dékáni és a szakosztályok beszámolóit következtek. A rendkívül tartalmas beszámoló a legényegylet élénk életéről, nevelő munkájáról tettek tanubizonyságot. Utána a tisztújítást ejtették meg.

A közgyűlés táviratban fejezte ki hódolatát a Kormányzó Ur Öfömlés-sége előtt.

Több értékes felszólalás után Tamás Ferenc esperes-plébános elnök zárószavaival fejeződött be, s a Magyar Himmuszt énekeltek el a jelenlévők.

Székesfehérvár. Örömmel jelentjük szövetségi egyleteinknek székesfehérvári egyletünk elkövetkezendő 80 éves jubileumát. Főt. **Lehmann Imre** szövetségi titkár február 22-én tárgyalta a gyönyörűnek ígérkező jubileum ügyében az ottani egylet elnökével, Főt. **Pödör Lászlóval**. A szövetségi titkár jelentése szerint az egylet külső, belső struktúrája ma olyan, hogy méltóan tudja viselni az eljövendő jubileum pompáját és teremni az elmúlt 80 esztendő sok-sok munkájának gyümölcsét. Főt. Pödör elnök úr tisztázta az egylet anyagi helyzetét, anyagi bázist biztosított a jövőendő tevékenység számára és amit különös örömmel emlegetünk: a legényegyleti tradíciókba való visszakapcsolódással, az atya-fiúi viszony megteremtésével, a fiatal tagokkal való állandó és közvetlen foglalkozásával, tehát legényegyleti neveléssel valóban áldásosan termővé tette az egyletet.

Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy Székesfehérvár világi elnökének: **Hirtling** Ferencnek az egész Szövetség nevében gratuláljunk ezüstmenyegzője alkalmával. A székesfehérvári egylet fényes külsőségek között emlékezett meg világi elnökének ezen jubileumáról. **Hirtling** Ferenc majd egy negyedszázad óta állja a vártát Székesfehérvárott a legényegyleti tradíció, munkaprogram mellett áldozatkészen, meg nem alkuvón. A jó Isten áldása kísérje további életét is és családjában is fizesse mindazt a sok jót, amit a legényegyletre pazarolt.

Baja január hó 6-án, Vízkereszt napján, Baja katolikus közösségének sorozatos előadásában soronlevő katolikus Legényegyesület rendezett gyönyörű családi együttlést és szolgált kitűnő propaganda alkalmat és anyagot a katolikus legényegyleti gondolatnak. A város lelkipásztorának és a legényegylet atyjának **dr. Gonczlik Kálmán** prelátus plébános meghívására a központ elnöke **vitész Pintér József** tartott hatalmas előadást a legényegyleti program, nevelés-eszközök mai világából való feltétlen szükségességéről. Ének, zene, kórus, fiatalág, szépség töltötték ki az estét, melynek legszebb jellemvonása az a bensőséges együttlés volt, ahogy a város egész katolikus közönsége körülvette lelkipásztorát és az ő szeretete nyomán magához ölelte a Kat. Legényegyletet.

Dunaföldvár

A dunaföldvári Katolikus Legényegylet február 11-én, szerdán este tartotta farsangi műsorral egybekötött táncestélyét és Csordás Kálmán új ügyv. elnök úr beiktatását.

Az előadás este 8 órára volt hirdetve, erre az időre zsúfolásig megtelt a színház díszterme, csak nem teljes számban a helyi hatóságok és hivatalok vezetői és Dunaföldvár község társadalma teljes számban ott volt.

Molnár László ifjúsági vezető beszéde vezette be az ünnepélyt és a legényegylet nevében köszöntötte meleg szavakkal Csordás Kálmán új ügyv. elnököt és kérte az új elnök atyánkat, hogy fogadjon benünket Kolping fiaivá és az ifjúságot, hogy fogjon össze és dolgozzanak karöltve együtt egyletünk felvirágoztatásán. A beszéd után Tóth Margit üdvözölte az önképzőköri lányok nevében az elnököt.

Csordás Kálmán ügyv. elnöknek nagy figyelemmel kísért beszédében ismertette programját, amelyben a keresztény nemzeti gondolat jelentőségét hangoztatta, keresztény lélek előtt ismét feltűndöklött az égi jel a kereszt. A keresztény nemzeti gondolat mindenkire szóló parancs, felhasználom mindenütt az alkalmat arra, hogy az emberek megismerjenek, hogy rajtam keresztül a legényegyleti eszme terjedjen, mert az eszme mindig csak az embereken át lesz érthető kedvessé és kívánatossá. Ezeket a gondolatokat be kell illeszteni a jövőben terveinkbe, egyleti működésünkbe, mert ezekkel szolgálom a közös nagy ügyet, adja Isten, hogy úgy legyen.

Szereplésben kitűntek Révész Magda és Vajda Pál szép szavalattal. Beuerkuber Mária és Tell Henrik ének számaikkal nagy sikert arattak.

Berez Sándor humoros jelenetekkel sok mulatságos percet szerzett és nevette meg ismételten a közönséget, s nem maradt el a méltán megérdemelt tapsvihár.

Az Egyesületi énekkar szereplése tette felejthetetlené esténket.

Nem volna beszámolóknak teljes, ha nem emlékeznénk meg külön az Egyesület ifjúsági vezetőnkéről, Molnár Lászlóról, akinek heteken keresztül végzett fáradságos munkája ismét egy kedves estét szerzett a város közönségének, amikor néhány órán keresztül a boldog békevilágba szálltak vissza gondolataink és elfeledtette velünk a mai néhez és gondterhes időket.

Pestszenterzsébet — Szabótelep.

Az évi tisztújító közgyűlésen a következő tisztikart választották meg: Világi elnök: Horváth Ferenc. Első dékán: Mosó József. Másoddeákán: Ihász Sándor. Titkár: Baljer János. Jegyző: Waldner Vilmos. Pénztáros: Fekete Sándor. Háznagy: Gyenes Mihály. Főrendező: Vukovits József. Könyvtáros: Szathmári Pál. Műkedvelői gárda vezető: Kanyó Béla. Az egylet lendületesen dolgozik annak ellenére, hogy sok tagja bevonult katonának, köztük a volt dékán: Gürtler Károly is. Mint érdekességet említjük meg, hogy magyar tanfolyamot tartanak, ahol a szép és helyes magyarságot igyekeznek elsajátítani. Nekifeküdtek a könyvtár fellendítésének, amit a ponyvaírással kötétek egybe. Összegyűjtik az összes kézügybe kerülő filléres füzeteket és ennek az áran vesznek jó könyveket.

Sátoraljaújhely. A sátoraljaújhelyi legényegylet febr. 2-án ünnepelte megalapításának ötödik évfordulóját. Ha lapozgatunk a jegyzőkönyvben, mindenütt komoly munkát látunk. Önálló dolgozatok, felolvasások, szakmába vágó dolgok ismertetése. Örömmel töltöttek el a jegyzőkönyvi dícséretet és a lendületes törekvések. Két fiunk magányúton letette a négy polgárit a munkája mellett. Nagy öröm számunkra, hogy sok fiatal testvérünket bocsájtottunk nyugodtan az élet nehéz útjára. Van közülünk önálló mester, vannak, akiket éltük nyugtalan szárnya egy más városba vitt. Több időnk nincs a visszaemlékezésre, mert az idő rohan és nekünk dolgozni kell, de hisszük, hogy még sok szép munkát tudunk végezni a Legényegylet kebelében a Haza és embertársaink javára. A szép eredményért pedig ezután is köszönetet mondunk a mi lelkes és nagyon jó ügyvezető elnök urunknak, akit a jó Isten tartson meg számunkra sokáig.

Szajkó Károly.

Kőbánya — Kada-utca. Köszöntjük az újonnan megválasztott világi elnök urat: Lengyel Ferenc művezető urat. Kérjük, hogy tudását és szeretetét minél nagyobb mértékben állítsa a nemes munkába. A fiúk szépen és lelkesedéssel dolgoznak. Hiszük, hogy hamarosan ismét a régi formát fogják kifutni.

Herminamező: Febr. 7-én rendezték a farsangi táncestélyüket, amelyre sok meghívót küldtek. Az estély szép sikerrel zárult.

— Labancz Imre bánhidai tag tábori levelezőlapja. —

„A naptárak most már negyvenkettőt írnak,
Midőn írok Nektek, jó Barátimnak.
E lapom beszélni helyettem Hozzátok,
Míg én gondolatban egytetünkben járok.

Először is arról írok pár sort Néktek,
Hogy itt messze földön, mint zajlik az élet.
Van itt bőven minden, amit nem kívánunk,
Borzasztó hidegben, nagy hóban őrt állunk.

De ez hagyján! Gyakran csuda-vígan élünk,
A jó baka-kosztól megdagad a képünk.
Dalos bajtársakkal koncertet rendezünk.
Ám ha nem jön posta, szomorúak leszünk.

Míg dacos puskáink a győzelmet zengik,
Nagy-nagy szeretettel ölelek Mindenkit!
És ha Isten segít, otthon jó nagy balhét
Rendez majd Veletek Labancz Imre honvéd.

Központ. A hagyományos bolond-est fényesen sikerült. „Trójai faló Gibraltárban” cím alatt futott az est. A díszterem közepén hatalmas falovat állítottak fel az ügyeskezü rendezők és e körül folyt a vigalom. Még a farsang idején tartották meg a házi szavalóversenyt, melynek nyertese Kálló Ferenc volt, míg a második és harmadik helyet: Farkas Béla és Emőd Ödön szerezték meg.

A szavalóverseny kötött száma Reményik Sándor: Áhitattal ejtsétek a szót c. verse volt. A versenyen 16-an indultak. Az indulók legnagyobb része a Csepregly önképzőkör tagja. Most folynak a sakkmérkőzések népes mezőny mellett. A kézilabdázók két csapattal szerepelnek a teremajnokságok mérkőzésein, amelynek most volt az utolsó mérkő. se. Hamarosan kint mutatják meg a szabad pályán tudásukat, amikor több edzési lehetőségük lesz.

Marosvásárhely. Öt legényegyleti fiú körútra indult és a körútat összekötötték pingpong versennyel. Első állomásuk Szolnok volt, ahol meleg szeretettel fogadták őket és ők is örömmel emlékeztek meg az ottani szép egyleti életéről és családi fogadtatásról. A mérkőzésen mindezek ellenére a hazai csapat győzött. Következő állomás a Központ volt, ahol több napot töltöttek. Megnézték fővárosunk nevezetességeit, de mellette győzelmet arattak a mérkőzésen, amit meg is érdemeltek. Ezután is szeretettel köszöntjük volt vendégeinket és valamenynyen baráti érzéssel üdvözljük őket.

A Bánhidai Egylet új tisztikara a következők: díszelnök — Makk Béla plébános, ügyvezető elnök — Endrédi Zoltán Sándor hitoktató, világi elnök — Vigh Ervin községi aljegyző, dékán — Boda László, jegyző — Kőkény Béla, pénztáros — ifj Boda László, könyvtáros — Kontschán Jenő háznagy — Boda

Béla, ellenőrök — Fehér Simon, Gyalogos Mihály.

Megjegyezzük, hogy bánhidai egyletünk nagyon nehéz helyen fejt ki munkásságot a Kolping-eszmék diadalra jutásáért. Igen örvendetes, hogy azon a nagy bányatelepen ez a kis gárda is micsoda befolyással van a lakosságra.

RÖVID EGYLETI HIREK.

A Dunaszerdahelyi Kat. Legényegylet február 15-én sikerrel rendezte meg farsangzáró estjét.

Az Országos Közp. Kat. Legényegylet „Napsugár Leányköre” február 8-án tartotta igen szép sikerrel farsangi táncestélyét.

A Jászberényi Kat. Legényegylet február hó 15-én nívós előadás keretében hozta színre Emőd Tamás: „Mézeskalács” c. 3 felvonásos dalosjátékát.

Óriási sikert aratott a **Nyiregyházi RK. Legényegylet** 1941. évi december 25-én megtartott kultürestélyén, mely alkalommal az „Abbá” című 3 felv. színmű került előadásra. A legényegylet műkedvelő csoportja ez alkalommal külön dicséretet érdemel, mert tökéletes és szép előadással lepte meg a megjelenteket. Gratulálunk az összes szereplőknek és különösen a pompás rendezésért Huszár Pál I. dékánnak.

A Balatonboglári Kat. Legényegylet február hó 1-én ünnepélyes nagymise keretében tartotta meg szokásos évi tagavatasát. Ugyanazon a napon az egylet Sportköre nagyszabású sportbált rendezett.

A Jászkóhalmi Kat. Legényegylet február 25-én igen szépen sikerült műsoros estet rendezett.

Az Országos Közp. Kat. Legényegylet február hó 15-én jelmezes farsangi estet rendezett igen szép sikerrel.

A Szigetvári Kat. Legényegylet február hó 15-én tartotta farsangi táncestélyét.

A Várpalotai Kat. Legényegylet pompás előadás keretében február 15-én műsoros farsangi nagyestet rendezett.

A Bátaszéki Kat. Legényegylet és Napsugár Leányköre február 15, 16 és 17-én három napon keresztül tartott farsangi estekkel vett búcsút az idej farsangtól.

A Bajai Kat. Legényegylet február 15-én igen szépen sikerült előadással egybekötött farsangi estet rendezett.

A Nagykárolyi rk. Kolping Legényegylet február 15-én farsangzáró estet rendezett.

A Simontornyai rk. Legényegylet a Szent Erzsébet Leánykörrel együtt február 14-én igen sikerült jelmezbált rendezett.

*

Felhívjuk Legényegyleteink figyelmét arra, hogy „A munkás imádkozik” című imakönyvünk és Tóth Tihamér: „Krisztus és az ifjú” című műve még korlátolt számban beszerezhető. Ugyancsak kapható a központnál Mátrai János piarista igazgatónak, dr. Szabóky Adolfról, a Kat. Legényegylet alapítójának 120 éves évfordulójára írt életrajza füzet alakban, 50 filleres árban.

Felkérjük kedves előfizetőinket, valamint Legényegyleteink Főtisztelendő Elnökségét, hogy az Új Nemesség hátralékos és folyó évi előfizetési díját beküldeni szíveskedjenek.

Tagkönyveink ára 60 fillér. Többi nyomtatványaink árai még változatlanok.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitéz PINTÉR JÓZSEF.**

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp. VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.